

ACC. N:R M. 11942: /.

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Lista A. Fiske har förekommit, huvudsakligen till husbehov, det skedd-
e utanför den närmast liggande stranden. Fick man mera fisk än
som behövdes för eget hushåll så gavs denna bort till grannar och
såldes någon gång till lägerplatsen Backamo.

Fiske förekom de tider av året då man hade tid och möjligheter till
fångst förelåg. Mäst var det dörjfiske på våren, garn och ryssje-
fiske på sommaren och fiske med pirk på vintern.

Fisket fick aldrig inkräkta på jordbruket.

Jordbruket sköttes ofta av kvinnor, men detta därför att männen for
till sjös i fraktfart. Uppgifterna avser senare delen av 1800-talet

Det förekom fiske med: garn, ryssja, ljuster, backa, dörj och pirk.

Vid fiske med dörj användes ett kohorn, x över detta löpte den av
hästtagel gjorda dörjen, om den drogs mot båtens reling så fastnade
tagelknutarne och dörjen slets av. Hornet kallades "drahorn".

Mindre redskap förvarades i boningshuset, garn och ljuster i skjulet
eller på yttervägg av stuga eller ladugård, ryssja uppspändes till tork
på stranden.

Strandplatsen ägdes av enskild jordägare, men intilliggande gårdar ha-

de strandrätt för uppläggning av ved och virke, som skulle utskep-
pas.

Bodar fanns inte, båtarna låg vid små, enkla bryggor av sten och
upplades under vintern på stranden. Några boningshus fanns ej hål-
ler på stranden .

Då alla som bodde inom ett avstånd av ungefär 2 km. från stranden
fiskade till husbehov, så framgår därav att deras jordbruk var av
skiftande storlek och art.

I detta sammanhang en fråga: Varför förekommer överallt i skrift
benämningen "pilk" i stället för talspråkets "pirk" ? Sannolikt
finns det ingen infödd bohusläning som säger "pilk" såvitt han inte
blivit infekterad av sommargästers uttal. Ingen skulle väl komma på
att i stället för orden "virka", "lirka" m.fl. säga "vilka och lilka"
och bokstaven l kan väl inte på något sätt vara finare än bokstaven
r.